

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 39

De grote verdrukking

In de studie 'Nieuwtestamentische perioden' (*Seed & Bread*, nummer 23), is de grote verdrukking voorgesteld als een periode die volgt op het koninkrijk Gods en die voorafgaat aan de duizend jaar van Zijn parousia (persoonlijke aanwezigheid). Deze tijd zou preciezer aangeduid kunnen worden als 'Israëls zeventigste week,' aangezien het de laatste periode van zeven jaar is van die lange tijdspanne waarover God door Daniël heeft gezegd: 'zeventig weken zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad' (Dan. 9:24). En om nog preciezer te zijn, vindt de grote verdrukking plaats in slechts de laatste drieënhalf jaar van deze zevenjarige periode. Het feit dat dit zich zal voordoen na het koninkrijk van God, komt voor velen die geleerd hebben dat dit de inleiding daarvan is, als een schok. Zij kunnen zich niet voorstellen waarom deze vreselijke tijd van wraak zou komen aan het einde van de kalme en heerlijke dagen van Gods regering.

Dat God zal ingrijpen en Zijn regering over de aarde en haar inwoners zal vestigen, is een waarheid die erkend wordt door de meeste mensen die de Bijbel kennen en geloven. Maar bijna zonder uitzondering wordt ook geloofd dat deze gezegende omstandigheden zich nooit kunnen voordoen zonder voorafgaande uitstorting van een wraak die alles wat de mensheid voordien heeft ervaren, zal overschaduwen. Hiervan wordt beweerd dat het een tijd van Gods hevige toorn zal zijn. Het wordt voorgesteld alsof Hij een wrede en dwaze hardvochtigheid tentoon zal spreiden, die verre de wrede en vindingrijke straffen te boven gaat die mensen ooit hebben bedacht in de lange en treurige geschiedenis van de onmenselijkheden van de mensheid.

Deze tijd van wraak wordt 'de grote verdrukking' genoemd, een term die uit het Woord van God is gelicht (Matt. 24:21), opgesmukt met alle mogelijke onbehouwen opvattingen over wrede marteling en vervolgens op mystieke manier gebruikt ter ondersteuning van welke buitensporige bewering van de hedendaagse profeten van het laatste oordeel dan ook. Dit wraakzuchtige bedenkfel wordt vervolgens gericht op Israël als Gods straf voor hen, voor de lange periode waarin zij Jezus als de Messias hebben afgewezen en als middel om hen tot bezinning te brengen zodat zij Hem zullen aannemen.

Het onderwijs dat een enorme uitstorting van verschrikkelijke toorn het eerste werk van God zou zijn als Hij het profetisch programma voortzet, is onlogisch, onredelijk en onschriftuurlijk. Een eerlijke overdenking van de profetieën over de toekomst van Israël zal dat duidelijk maken.

Als iemand een studie maakt van elke profetie die verband houdt met de toekomst van Israël (een taak die ik diverse malen op me heb genomen), zal hij ontdekken dat de toekomst van Abrahams zaad een gezegende is en niet een van hardvochtige afstraffing. En hoewel het waar is dat bepaalde individuen uit hun midden verwijderd zullen moeten worden (Ezech. 20:38), verschilt dit in hoge mate van een blinde wraak die over allen uitgestort zal worden. De goddelijke profetieën over Israël vertellen ons over een lange tijd van verstrooiing (een voldongen feit), gevolgd door een bijeenverzameling; van bestraffing die gevolgd wordt door zegening. Tegenwoordig kunnen we de geschiedenis van Israël overzien en zeggen: Israël is al lange tijd verstrooid, het volgende wat Israël zal meemaken is zijn zegening; Israël bevindt zich al lange tijd buiten zijn land, het volgende wat Israël zal meemaken is het herstel in zijn eigen land. Deze feiten worden duidelijk gemaakt in vele profetieën. Een voorbeeld daarvan zien we in Ezechiël 34:

Want zo zegt de Here HERE: Zie, Ik zal zélf naar mijn schapen vragen en naar hen omzien; zoals een herder naar zijn kudde omziet, wanneer hij te midden van zijn verspreide schapen is, zo zal Ik naar mijn schapen omzien en ze redden uit alle plaatsen waar zij verstrooid zijn geraakt op de dag van wolken en duisternis. Ik zal ze midden uit de volken doen uittrekken, uit de landen bijeenvergaderen en ze naar hun eigen land brengen; Ik zal ze weiden op de bergen van Israël, bij de beekbeddingen en in alle bewoonde streken van het land. In een goede weide zal Ik ze weiden, en op de hoge bergen van Israël zal hun weideplaats zijn. Daar zullen zij zich legeren op een goede weideplaats en zullen zij in een vette weide grazen, op de bergen van Israël. Ik zelf zal mijn schapen weiden, Ik zelf zal ze doen neerliggen, luidt het woord van de Here HERE (vers 11-15).

In dit gedeelte kunnen we zien dat Israël zich in een toestand van verstrooiing en wanorde bevindt wanneer dit werk Gods voor hen begint. En Hij begint niet met ze eerst aan stukken te scheuren, zoals een wolf zou doen als hij tussen de schapen zit. Deze profetie stelt een goddelijke orde vast. Let op de woorden: omzien, redden, uittrekken uit de volken, bijeenvergaderen, brengen, weiden, neerliggen. Alleen al dit gedeelte is voldoende om aan te tonen dat het volgende waar Abrahams zaad naar mag uitzien een bijeenverzameling, herstel en zegening is.

De gemiddelde lezer en prediker van de profetieën van onze tijd wil hier niets van weten. Zij zien geen nabije toekomst voor het zaad van Abraham. Volgens de huidige populaire en in zekere zin antisemitische uitleg van de profetieën, is wat Israël van Gods hand mag verwachten een angstaanjagende en wrede marteling, wreder en vindingrijker dan satan of de mens ooit heeft uitgedacht. Zoals we eerder opmerkten, wordt deze tijd van marteling gewoonlijk aangeduid als 'de grote verdrukking.'

Een leraar omschrijft deze tijd als: 'een tijd van ongekend lijden die zal komen over de wereld in het algemeen en over Israël in het bijzonder.' Een andere noemt het: 'het uur van weergaloze kwelling voor de aarde.' En nog een ander beschrijft die tijd met de woorden: 'wat het karakter ervan betreft is er absoluut niets mee te vergelijken gelet op de vernietigende en afschuwelijke gevolgen en het is wereldomvattend.'

Deze mensen veronderstellen dat in de hoofdstukken 16 tot en met 18 van het boek Openbaring tot in de kleinste details deze tijd van goddelijke marteling beschreven is en zij raadplegen dit gedeelte om bewijzen te vinden voor het gruwelijke karakter daarvan. Uit deze hoofdstukken verzamelen ze termen als hongersnood, aardbevingen, bloed, vuur, sprinkhanen en schorpioenen; en deze weerzinwekkende mengelmoes wordt over de toehoorders uitgestort in de hoop dat iemand zich door angst gedreven tot Christus zal wenden om hieruit verlost te worden. De levendige en lugubere beschrijvingen van de grote verdrukking zijn feitelijk hét gereedschap geworden van vele zogenaamde evangelisten.

Deze mannen staan er nooit bij stil dat in deze hoofdstukken van Openbaring een goddelijk idioom is gebruikt, waarvan het meeste voor ons nu niet te begrijpen is, maar wat duidelijk begrepen zal worden wanneer de mensheid aan het begin staat van de dag des Heren. En als iemand het hier niet mee eens is, laat hem dan uitleggen wat er bedoeld wordt in Openbaring 14:20, waar staat: 'en de wijnpersbak werd buiten de stad getreden, en er is bloed uit den wijnpersbak gekomen, tot aan de tomen der paarden, duizend zeshonderd stadiën (bijna 300 km.) ver. Dat stemt overeen met de lengte van het land Palestina.

Het is een welbekend feit dat als iemand zich eenmaal zich aan een bepaalde opvatting heeft verbonden, hij niet geneigd is na te denken over feiten die daartegen zouden kunnen pleiten. Dat lijkt wel in het bijzonder op te gaan voor mensen die door publieke uitspraken, zowel mondeling als schriftelijk, zich hebben verbonden aan de gedachte dat het volgende grote werk van God zal zijn om alle gelovigen van deze aarde te verwijderen en dan alle gedurende meer dan 1900 jaar opeengestapelde en opgekropte wraak, die Hij verondersteld wordt te voelen, uit te storten over de mensen die achtergebleven zijn. En toch, als mensen hier eens rustig over zouden nadenken, zouden ze beseffen dat een dergelijke uiting van wraak onzinnig is. Het zou geen enkel doel dienen en het zou ook niet rechtvaardig zijn, aangezien de meeste zondaren al heengegaan zijn en op die manier de dans zijn ontspringen.

De gedachte dat God Zijn bekendgemaakte doelstellingen met Israël en de wereld zal bereiken door de hele mensheid onder te dompelen in een periode van weergaloze marteling, kwellen en lijden, is een gedachte die God Zelf als onzinnig van de hand heeft gewezen. 'Waar wilt gij nog meer geslagen worden, dat gij voortgaat met af te wijken? Het gehele hoofd is ziek, het gehele hart vol krankheid,' zijn Zijn woorden in Jesaja 1:5. God heeft dus Zelf verklaard dat een verdere bestraffing van Israël niets zou uithalen als het gaat om dit volk tot Hem terug te brengen. En het zou verder gaan dan de eisen van Gods gerechtigheid, aangezien dit volk al dubbel heeft ontvangen voor zijn zonden uit de handen van de Heer (Jes. 40:2). Wat God nu ook aan het doen is, wat Israël ook mag ervaren in deze tijd, zij worden niet gestraft voor hun zonden, niet uit het verleden en evenmin uit het heden. In deze bedeling van Gods genade is elke daad van Hem voor Israël een daad van liefde en gunst voor hen die het niet verdienen.

Aangezien de toestand van Israël toen en ook nu nog, een toestand van het hart en het hoofd is (Jes. 1:5), zal verdere bestraffing alleen maar tot gevolg hebben dat zij 'voortgaan met af te wijken.' Hun nog meer straffen zou gelijk staan aan het afranselen van een zieke om zijn ziekte. Daarom moet God meer doen dan een straf eisen voor de zonden die begaan zijn, willen zij ooit in een harmonieuze relatie tot Hem komen. In de verklaring die volgt, vertelt Hij wat Hij zal doen:

Ik wil mijn hand tegen u keren en Ik zal uw slakken als met loog uitzuiveren en al uw looddelen verwijderen; uw rechters zal Ik weer maken als weleer en uw raadsheren als in den beginne. Daarna zal men u noemen: stad der gerechtigheid, getrouwe veste (Jes. 1:25,26).

Op grond van deze feiten houd ik vol dat we het hele onderwerp van 'de grote verdrukking' opnieuw moeten bestuderen, overdenken en de

betekenis ervan vaststellen. Ik zou de volgende waarheden willen voorstellen als hulp daarbij.

Wat 'de grote verdrukking' ook zijn mag, het is de 'tijd van benauwdheid voor Jakob' (Jer. 30:7). Op basis van deze goddelijke beschrijving en wegens de plaats van handeling van de gebeurtenissen die beschreven worden in Mattheüs 24, hebben we reden om aan te nemen dat het beperkt zal zijn tot het land Israël en tot het volk op die plaats en in die tijd. En aangezien er op voorhand al is verklaard dat 'hij nog daaruit verlost zal worden' (niet gedecimeerd), hoeven we niet te twifelen aan het resultaat.

We moeten er hier goed op letten dat, hoewel het beperkt is tot een bepaalde plaats van handeling, het ook beschreven wordt als 'de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen' (Openb. 3:10). Deze beschrijving geeft ons een duidelijke aanwijzing voor de betekenis, de aard en het doel van de grote verdrukking. Daarover zullen we verder nadenken in een studie met de titel 'de grote test.'